

РЕШЕНИЕ

№ 13455

гр. С., 02.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 61 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕМИЛИЯ АТ. КОЛЕВА

при участието на секретаря ЕЛИ КР. ШОКОРДОВА
като разглежда докладваното от ЕМИЛИЯ АТ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20221110122729 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба, подадена от „Д. против А. Н. М. /към настоящия момент пълнолетен/ и при условията на евентуалност срещу Н. Д. М..

Ищецът „Д. е предявил против А. Н. М. обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД и чл. 86, ал.1 от ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца следните суми: сумата от 10574,75 лева –главница, представляваща недължимо платени суми /без основание/ по изп. дело № 20198510401520 по описа на ЧСИ М. /съставляващи присъдени в полза на А. Н. М. главница и лихви по гр.д. № 2152/2014г. на СГС, I-5 състав, платени доброволно от ищеца/ и сумата от 1633,34 лв. – мораторна лихва върху главницата за периода от 20.10.2020г. до датата на исковата молба.

Ищецът предявява против ответника А. Матев и обективно кумулативно съединен иск с правно основание чл. 45, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 2111,48 лв. – представляваща обезщетение за виновно причинени имуществени вреди, изразяващи се в недължимо платени такси и разноски от ищеца по изп. дело № 20198510401520 по описа на ЧСИ М., в резултат на противоправното поведение на ответника А. Н. М., изразяващо се в предприемането на принудително изпълнение срещу ищеца за събиране на присъдените в негова полза суми /главница и лихва/ по гр.д. № 2152/2014г. на СГС, I-5 състав, след като вече същите са му били доброволно изплатени от дружеството, за което е бил уведомен, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 20.12.2019г. до окончателното плащане на вземането.

В условията на евентуалност /в случай на отхвърляне на иска по чл. 45, ал. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД/ ищецът предявява срещу А. Н. М. обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД и чл. 86, ал.1 от ЗЗД за следните суми: сумата от 2111,48 лв. – главница, представляваща недължимо платени такси и разноски /без

основание/ по изп. дело № 20198510401520 по описа на ЧСИ М., ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда – 29.04.2022г. до окончателното изплащане на вземането и сумата 326,13 лв. – мораторна лихва върху главницата за периода от 20.10.2020г. до датата на исковата молба.

В условията на евентуалност /в случай, че исковите срещу А. М. бъдат отхвърлени/ ищецът предявява против Н. Д. М. иск по чл. 45, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответницата да заплати сумата от 12686,23 лева, представляваща обезщетение за виновно причинени имуществени вреди, изразяващи се в недължимо платени суми от ищеца по изп. дело № 20198510401520 по описа на ЧСИ М., както следва: 10574,75 лева /присъдени главница и лихви по гр.д. № 2152/2014г. на СГС, I-5 състав, платена доброволно от ищеца/ и сумата от 2111,48 лева /платени такси и разноски по изпълнителното дело/, в резултат на противоправното поведение на ответницата Н. Д. М., изразяващо се в предприемането на принудително изпълнение, като законен представител на А. Н. М. – към този момент непълнолетен, срещу ищеца за събиране на присъдените в полза на А. М. суми по гр.д. № 2152/2014г. на СГС, I-5 състав, след като вече същите са били доброволно изплатени от дружеството, за което ответницата е била уведомена, ведно с законната лихва върху сумата, считано от 20.12.2019г. до окончателното изплащане на вземането.

При условията на евентуалност ищецът предявява против Н. Д. М. иск с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД и с правно основание чл. 86, ал.1 от ЗЗД за осъждане на ответницата да заплати на ищеца следните суми: 10574,75 лева – главница, представляваща недължимо платени суми /без основание/ по изп. дело № 20198510401520 по описа на ЧСИ М., ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба – 29.04.2022г. до окончателното изплащане на сумата и сумата 1633,34 лева – мораторна лихва върху главницата за периода от 20.10.2020г. до депозиране на исковата молба в съда.

Претендира разноски.

Ищецът твърди, че с искова молба от 2014 г. А. Н. М., тогава малолетен, действащ чрез своята майка и законен представител Н. Д. М., предявява иск срещу „Д. за обезщетение за вреди, причинени при ПТП, настъпило на 12.04.2013г.

Въз основа на подадената искова молба е образувано гр.д. №2152/2014г., по описа на СГС, I-5 състав, като с решение № 4626/10.07.2018г. по делото „Д. е осъдено да заплати на А. Н. М., действащ чрез законния си представител от 6400 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва от 12.04.2013г. Решението на СГС по гр.д. 2152/2014г., СГС било обжалвано пред Софийски апелативен съд, във връзка с което е било образувано възз.гр.д. №5987/2018г. по описа на САС, 4-ти състав. Решението на СГС било потвърдено изцяло.

На 19.09.2018г. „Д. изплатило изцяло присъдените със съдебното решение суми в общ размер на 9936,46 лева, включваща главница от 6400 лв. и законни лихви до датата на плащането от 3536,46 лв. Плащането е било извършено по служебно разкрита банкова сметка в „„ АД на името на А. Н. М.. Ищецът посочва, че с писмо изх.№ 92-

3029/20.09.2018г. уведомил А. Н. М., че е изплатил своевременно присъдените му със съдебното решение суми по негова банкова сметка, а на 25.09.2018г. подал молба до СГС по гр.д. 2152/2014г. Въпреки изплащането на сумите процесуалния представител на А. М. подал молба с вх.№ 12679/28.06.2019г. за издаване на изпълнителен лист въз основа на Решение на САС по възз.гр.д. №5987/2018г. по описа на САС, 4-ти състав. САС дал указания на молителя да заяви дали поддържа молбата си за издаване на изпълнителен лист, предвид наличието на доказателства по делото, че е извършено плащане по делото на присъдените му суми от „Д., като с писмена молба на 12.07.2019г. майката и законен представител на ищеца по посоченото дело Н. М. заявила, че не е получавала и не са й изплащани суми от „Д.. Поради това бил издаден изпълнителен лист срещу „Д. въз основа на който било образувано изп. дело № 20198510401520 по описа на ЧСИ М. срещу „Д. за принудително събиране на сумите, присъдени с Решението по възз.гр.д. №5987/2018г. по описа на САС.

На 08.08.2019г. на „Д. била връчена покана за доброволно изпълнение. След наложен по изпълнителното дело заповест по банковата сметка на „Д. през 2019г. била изтеглена сума в общ размер на 12 686,23 лева, която сума била изплатена от ЧСИ на вискателя А. М. по банкова сметка на неговата майка и законен представител Н. М. на 18.12.2019г.

Ищецът твърди, че след събиране на сумите по процесното изпълнително дело е налице повторно плащане на сумите, присъдени с Решение по гр.д. 2152/2014г., СГС и възз.гр.д. 5987/2018г., САС, 4-ти състав в частта относно сумите от 10574,75 лева (6400 лв. – главница и 4174,75 лв. – лихви). Посочва също така, че недължимо е заплатил и такси и разноски в размер на 2111,48 лева по неоснователно образуваното изпълнително производство.

Поради това на 11.09.2020г. „Д. изпратил покана до А. М. с искане да възстанови недължимо получените суми по изп. дело №20198510401520 по описа на ЧСИ М., като бил предоставен 10-дневен срок за връщане на сумите, считано от датата на получаване на поканата – 20.10.2020г. до окончателното им изплащане. Посочва, че и досега не е получил възстановяване нито на дължимите суми получени по изпълнителното производство, нито на заплатените такси и разноски по изпълнителното производство. Посочва, че след изтичане на 10-дневния срок ответникът А. М. бил поставен в забава, поради което дължал и мораторна лихва върху неправомерно получените суми. Претендира разноски в исковото производство и производството по обезпечаване на бъдещи икове.

Ответниците, редовно уведомени, не са подали отговор на исковата молба.

По исковите с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да установи, че е заплатил дължимите суми преди образуване на изп. дело 20198510401520/2019г. по описа на ЧСИ М., издаването на изпълнителен лист срещу ищцовото дружество в полза на съответния ответник; качеството на ищцовата страна на длъжник по посоченото в исковата молба изп. дело; събирането от ищцовата страна на сумите по посоченото изпълнително дело и предаването им на съответния вискател.

В тежест на ответника при установяване на горните обстоятелства от страна на ищеца

е да докаже, че е върнал недължимо получените суми на кредитора, или да докаже основание за тяхното задържане.

По исковете с правно основание чл. 45, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да установи: противоправно действие, осъществени от съответния ответник, от което са настъпили вредни последици за ищеца в претендирания размер, които са в причинно-следствена връзка с деянието. В частност ищецът е длъжен да установи, че съответният ответник е подал молба за образуването на посоченото в исковата молба изпълнително дело срещу ищеца; удържането от съдебния изпълнител на посочените съответните суми по изпълнението; материална незаконосъобразност на образуваното изпълнително дело, състояща се в това, че съответният ответник е образувал изпълнителното дело, след като сумата по изпълнителното дело е била заплатена извънсъдебно; причинната връзка между вредите и противоправното образуване на изпълнително производство за погасени чрез извънсъдебно плащане суми.

В тежест на съответния ответник е при доказване на горните факти, да докаже положителния факт на погасяването на дълга, съответно да обори презумпцията за вина по чл. 45, ал. 2 ЗЗД.

По исковете по чл. 86 ЗЗД в тежест на ищеца е да установи съществуването и размера на главния дълг; изпадането на съответния длъжник в забава по главния дълг и размер на обезщетението за забава.

При доказване на горното в тежест на съответния ответник е да докаже, че е изпълнил задължението си да върне главния дълг преди изпадането в забава, респективно – че е погасил задължението си за заплащане на мораторната лихва.

На осн.чл. 154 ГПК всяка от страните е длъжна да установи фактите, на коитооснована своите искания или възражения.

Съдът след като прецени събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Съдът още на този етап ще посочи, че представените от ищеца писмени доказателства, в това число и материалите по изпълнително дело № 20198510401520 на ЧСИ М. не се оспорват от ответниците, респективно от страните, поради което съдът ги кредитира изцяло. Въз основа на тях прие за установени следните факти и обстоятелства:

Видно от Решение № 4626/10.07.208г. на СГС, I ГО, 5 състав, постановено по гр.д. № 2152/2014г. /л. 12-16 от делото/, съдът по предявен иск от А. Н. М. – малолетен, действащ чрез законния си представител и негова майка Н. Д. М. срещу „Д., с правно основание чл. 226, ал. 1 КЗ /отм/ осъдил застрахователното дружество да му заплати сумата от 6400 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразили се в болки и страдания от причинените леки телесни повреди, в резултат на ПТП от 12.04.2013г., настъпило по вина на водача В., при управление на лек автомобил „Л.” с ДК № ., по време на действие на застрахователен договор за застраховка „Гражданска отговорност”, ведно със законната лихва, считано от 12.04.2013г. до окончателното изплащане. С решението, на А. Н. М. малолетен, действащ чрез законния си представител - майка Н. Д. М. са присъдени разноски

в размер на 1078 лева, съобразно отхвърлената част на иска. На основание чл. 38, ал. 2 ЗА „Д.” ЕАД е осъдено да заплати на адв. Я. адвокатско възнаграждение в размер на 386,95 лева. Д.” ЕАД било осъдено да заплати по сметка на СГС държавна такса в размер на 256 лева, съобразно уважената част на иска.

Видно от Решение № 1537 от 24.06.2019г., постановено по възз.гр.д. № 5987/2018г. на САС, ГК, 4 състав /л. 17-21 от делото/, образувано въз основа на депозирана от А. М. чрез неговия законен представител въззивна жалба, решението на СГС е потвърдено, като А. М., действащ чрез своя законен представител е бил осъден да заплати на застрахователното дружество разноски в размер на 300 лева – юрисконсултско възнаграждение.

Видно от кредитен превод /л. 22 от делото/, на дата 19.09.2018г. „Д. заплатило по служебно открита сметка на името на А. Н. М. сумата от 9936,46 лева по щета № 4307295140005 във връзка с гр.д. № 2152/2014г. на СГС.

Видно от писмо от „Д. до А. Н. М., действащ чрез неговия законен представител Н. Д. М., с последното застрахователното дружество уведомява А. М. чрез неговата майка, че присъдените на лицето суми са били заплатени от „Д.” по служебно открита сметка на името на А. М., като е заплатена сумата от 6400 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди и законна лихва върху главницата за периода от 12.04.2013г. до датата на плащане – 19.09.2018г. в размер на 3536,46 лева.

Видно от известието за доставяне с бар код 9001665967, пратката до адреса на А. М. била върната с отбелязване „непознат на адреса”.

Видно от молба – уведомление от „Д. до СГС, I-во отделение, 5 състав, по гр.д. № 2152/2014г., същата е депозирана на 25.09.2018г., като застрахователното дружество е уведомило съда, че е заплатило своевременно по служебно открита сметка на А. Н. М. общо дължимата застрахователна сума от 9936,46 лева, от които 6400 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди и законна лихва върху главницата за периода от 12.04.2013г. до датата на плащане – 19.09.2018г. в размер на 3536,46 лева. Към молбата бил приложен платежния документ, удостоверяващ плащането.

Видно от молба от адв. Я. като пълномощник на А. М. – действащ чрез законния си представител Н. М., до САС, 4 състав, по възз.гр.д. № 5987/2018г., депозирана през 2019г. /л.26 от делото/, в нея било обективизирано искане за издаване на изпълнителен лист за присъдената на А. М. сума за неимуществени вреди.

Видно от поставената върху молбата резолюция на съда от 01.07.2019г., на молителя била дадена възможност с оглед доказателствата по делото, че е извършено плащане на присъдената сума, да вземе становище дали поддържа молбата за изпълнителен лист. Видно от отбелязването върху молбата под резолюцията на съда, адв. Я. бил уведомен за указанията на дата 12.07.2019г.

Видно от декларация от Н. Д. М. - майка на А. М. от дата 12.07.2019г. /л. 27 от делото/, последната декларира пред съда, че не е получавала и на детето й А. М. също не е изплащана сума, представляваща обезщетение за неимуществени вреди на А. М. от „Д.. В

молбата Н. М. посочила, че поддържа направеното искане от адв. С. за издаване на изпълнителен лист и моли да бъде издаден такъв.

Видно от разпореждане от 19.07.2019г. /л. 28 от делото/, съдът разпоредил на посочената дата да бъде издаден изпълнителен лист в полза на молителя, по гр.д. № 5987/2018г.

Видно от самия изпълнителен лист /л. 29 от делото/, същият бил издаден на същата дата – 19.07.2019г. в полза на А. Н. М. – представляван от законния си представител – неговата майка Н. М. за сумата от 6400 лева, обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва от 12.04.2013г. до окончателното изплащане.

От материалите по изпълнително дело № 20198510401520 се установява, че същото е образувано пред ЧСИ М., въз основа на молба, депозирана от адв. Я. като пълномощник на А. Н. М., действащ чрез неговата майка и законен представител Н. М. във връзка с издадения изпълнителен лист от 19.07.2019г. по гр.д. № 5987/2018г. /л. 1 от изп.д./.

Видно от поканата за доброволно изпълнение, изпратена от ЧСИ до „Д. /л. 4 от изп.д./, същата касаела заплащането на общата сума от 12 435,30 лева, от които 6400 лева – главница, 4128,46 лева – законна лихва за периода от 12.04.2013г. – 19.08.2019г.; 747 лева – адвокатско възнаграждение и 1159,84 лева – такси по Тарифата на ЧСИ. Видно от отбелязването върху разписката на гърба на поканата, същата била получена от представител на „Д.“ на 08.08.2019г.

Видно от следните доказателства: възражение от „Д. до ЧСИ М. /л. 7-10 от изп.д./, постановление на ЧСИ /л. 25 от изп.д./ и частна жалба /л. 28-29 от изп.д./ и решение на СГС по ч.гр.д. № 13198/2019г. /л. 72-74 от изп.д./, въпреки подаденото възражение от страна на „Д. до ЧСИ с приложени доказателства за заплащане на сумите по издадения изпълнителен лист, ЧСИ отказал да прекрати производството, като жалбата срещу него била оставена без уважение от съда.

Видно от запорно съобщение на ЧСИ М. до „Б. /л. 59 от изп.д./, въз основа на него бил наложен запор върху банковите сметки на „Д. до размер на сумата от 12 481,59 лева, във връзка със следните дължими суми по изпълнително дело № 20198510401520: сумата от 6400 лева – главница, сумата от 4160,46 лева – законна лихва за периода от 12.04.2013г. до 06.09.2019г., сумата от 747 лева – разноски за адвокатско възнаграждение по изпълнителното дело; сумата от 1174,13 лева – такси и разноски съгласно Тарифата за такси и разноски към ЗЧСИ.

Видно от запорно съобщение на ЧСИ М. до „Б. /л. 59 от изп.д./, въз основа на него бил наложен запор върху банковите сметки на „Д. до размер на сумата от 204,64 лева, във връзка със следните дължими суми по изпълнително дело № 20198510401520: сумата от 158,38 лева – главница; сумата 1,10 лева – законна лихва за периода от 06.12.2019г. до 31.12.2019г., сумата от 45,16 лева - такси и разноски съгласно Тарифата за такси и разноски към ЗЧСИ.

Не се спори между страните, а видно от представеното от ищеца извлечение от сметка /л. 31 от делото/, във връзка с наложения запор от ЧСИ, от нея на 25.09.2019г. била

изтеглена сумата от 12 481,59 лева, а на 20.12.2019г. сумата от 204,64 лева по сметка на ЧСИ по процесното изпълнително дело. Т.е., общата сума, която е била събрана по изпълнителното дело, е в размер на 12 686,23 лева.

Видно от писмо на ЧСИ М. Ми.. до съда /л. 93 от делото/ - по процесното изпълнително дело не е изготвяно разпределение съгласно чл. 460 ГПК на преведените от длъжника суми, тъй като същите са достатъчни за удовлетворяване на цялото задължение, с оглед на което е извършено погасяване, както следва: такси по ТТРЗЧСИ – 1215,84 лева; разноски по изпълнителното дело за адвокатски хонорар – 747 лева; 6400 – главница; 4322,86 лева – законна лихва от 12.04.2013г. до изплащане на вземането.

Видно от молба на Н. М. като законен представител на А. Н. М. до ЧСИ /л. 77 от изп.д./ от 18.12.2019г., последната отправила искане до ЧСИ получените по изпълнителното дело суми да бъдат преведени, както следва: сумата от 3600 лева – по банкова сметка на адв. Я. на основание сключен договор; сумата 1378 лева – по сметка на „Д.“ на основание дължими разноски по воденото пред СГС дело, а останалата сума /главница и лихви/ по сметка на Н. Д. М..

Съдът кредитира изцяло както заключението на ССЕ, приета по делото, така и представените от „„“ АД документи, приети като писмени доказателства по делото, които са били предмет на изследване на експертизата.

Съдът съобрази, че вещото лице е отговорило в пълнота и обективно на поставените въпроси, поради което съдът не намери основание да я дискредитира.

От така представените от „„“ АД писмени доказателства и заключението на ССЕ се установява следното:

От получената информация от „О. с писмо № ИД - 8237/28.03.2023г. вещото лице установява, че към 27.03.2023г. съществува разкрита на името на А. Н. М. банкова сметка с . - детски спестовен влог. Сметката е открита на 23.08.2018г.

От получената информация от „О. с писмо № ИД - 8237/28.03.2023г. вещото лице установява, че на 19.09.2018г. по сметка № . е постъпила сума в размер на 9936,46 лв. с наредител „Д. с основание „ГД 2152/2014г. СГС щета: 43072951400057 Опис:295- 20180918- P00678“.

По банкова сметка . (детски отворен спестовен влог) към 22.02.2023г. са извършени следните транзакции /посочени подробно в таблица от вещото лице/, като релевантните са следните: на дата 19.09.2018г. – транзакция от „Д. в размер на 9936,46 лева; теглене на каса на 11.03.2020г. - 2500,00 лева; теглене на каса на 17.07.2020г. - 2000,00 лева; теглене на каса с решение от съд на 14.05.2021 - 2000,00 лев; наличност към 22.02.2023г. - 3423,14 лева.

От получената информация от „О. с писмо № ИД - 8237/28.03.2023г. , вещото лице установява, че транзакциите по посочената банкова сметка са извършени от Н. Д. М.. Наличността по банкова сметка N: . към 22.02.2023г. е в размер на 3 423,14 лв.

От получената информация от ЧСИ М. с писмо № 20970/24.03.2023г. вещото лице

установява, че събраните суми по изпълнително дело №20198510401520 от длъжника Д. са в общ размер на 12 686,23 лв.(12481,59+204,64=12686,23), както следва: на 25.09.2019г. изплатен запор по сметка в ДСК(транзакция) 12481,59 лв.; на 20.12.2019г. изплатен запор по сметка в ДСК(транзакция) 204,64 лв.

От получената информация от ЧСИ М. с писмо № 20970/24.03.2023г. вещото лице установява, че постъпилите суми по изпълнително дело №20198510401520 от длъжника Д. са в общ размер на 12686,23 лв. и са извършени преводи, както следва:

- в полза на адв. Я. с платежно нареждане от 30.12.2019г. по банкова сметка №. в Ц. е извършен превод в размер на 4347,00 лв.

- в полза на Н. Д. М. с платежно нареждане от 30.12.2019г. по банкова сметка BG61BPBI79421092086001 в Ю. е извършен превод в размер на 5744,86 лв.

- в полза на Д. с платежно нареждане от 27.01.2020г. по банкова сметка . в Б. е извършен превод в размер на 1378,00лв.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

По иска с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, предявен против А. Н. М. /към настоящия момент пълнолетен/:

По делото безспорно се установява по безспорен начин, че във връзка решение по гр.д. № 2152/2014г., по описа на СГС, I-5 състав, „Д. е било осъдено да заплати на А. Н. М. сумата от 6400 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва от 12.04.2013г., като решението било потвърдено от САС по възз.гр.д. №5987/2018г. по описа на САС, 4-ти състав.

Установява се също така, че още на дата 19.09.2018г. „Д. изплатило изцяло присъдените със съдебното решение суми в общ размер на 9936,46 лева, включващ главница от 6400 лв. и законни лихви до датата на плащането от 3536,46 лв., като плащането било извършено по служебно разкрита банкова сметка в „.” АД на името на А. Н. М..

На следващо място, установява се също така, че преди издаване на процесния изпълнителен лист от страна на САС, съдът уведомил А. Н. М., действащ чрез неговата майка и законен представител Н. М. /чрез неговия процесуален представител адв. Я./ за извършеното плащане по сметка на А. М., извършено от страна на задълженото лице. Това уведомяване било извършено от съда именно във връзка с постъпила молба от адв. С., като процесуален представител на А. М. за издаване на изпълнителния лист.

Най-сетне, установява се, че майката на А. М., като негов законен представител потвърдила, че желае да бъде издаден изпълнителен лист за присъдените суми, като заявила, че нито тя, нито синът ѝ били получили претендираните суми.

Доказателствата по делото сочат, че въз основа на издадения изпълнителен лист, било образувано изпълнително дело пред ЧСИ М., по което били събрани от „Д. следните суми: на 25.09.2019г. била изтеглена от запорирана сметка на „Д. сумата от 12 481,59 лева, а на 20.12.2019г. сумата от 204,64 лева. Т.е., общата сума, която е била събрана по изпълнителното дело, е в размер на 12 686,23 лева.

От писмо на ЧСИ М. Ми.. до съда /л. 93 от делото/ се установява, че с тази сума са били погасени всички задължения по изпълнителното дело, а именно: такси по ТТРЗЧСИ – 1215,84 лева; разноски по изпълнителното дело за адвокатски хонорар – 747 лева; 6400 – главница; 4322,86 лева – законна лихва от 12.04.2013г. до изплащане на вземането.

Т.е., явно е, че повторно и без основание е събрана сумата от 6400 лева, както и законна лихва в размер на 4322,86 лева, тъй като от една страна ищецът вече е бил заплатил доброволно главницата и законната лихва, а от друга, без да е било налице основание за това, по искане на процесуалния представител на А. М. е било образувано изпълнително дело пред ЧСИ отново във връзка с главница и лихви, които вече са били платени.

Т.е., общата сума, което е била платена без основание на вискателя /А. Н. М./ по изпълнителното дело, е в размер на 10 722,86 лева.

Тази сума надхвърля претендираната в настоящото производство по реда на чл. 55, ал. 1, т. 1 ЗЗД от ответника А. М. главница, поради което искът следва да бъде уважен изцяло, а именно за сумата от 10 574, лева, ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда – 29.04.2022г. до окончателното изплащане на вземането.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД, предявен срещу А. Н. М. /към настоящия момент пълнолетен/:

Видно от Покана от „Д., адв. Я. – пълномощник на А. Н. М., действащ чрез законен представител Н. Д. М., същият е поканен в 10-дневен срок от уведомяването да заплати сумата от 12 686,23 лева, събрана по процесното изпълнително дело. Видно от разписките за връчване /л. 34 от делото/, поканата е била получена на 09.10.2020г. Този срок е изтекъл на 19.10.2020г. Считано от следващия ден - 20.10.2020г. длъжникът е изпаднал в забава.

Лихвата за забава върху сумата от 10 574 лева за периода от 20.10.2020г. до 28.04.2022г., изчислена с лихвен калкулатор, възлиза в размер на 1633,34 лева. С оглед на това искът по чл. 86, ал. 1 ЗЗД следва да бъде уважен изцяло.

По иска с правно основание чл. 45, ал. 1 ЗЗД, предявен против А. Н. М. /към настоящия момент пълнолетен/:

Съдът счита, че този иск се явява частично основателен при така събраните писмени доказателства.

На първо място, установява се, че така образуваното въз основа на процесуалния представител на ответника изпълнително дело, освен главница и лихви, са били събрани и следните суми: 747 лева – разноски за адвокатско възнаграждение по изпълнителното производство и такси и такси по ТТРЗЧСИ – 1215,84 лева. Т.е. общата сума за такси и разноски по изпълнителното производство, е в размер на 1962,84 лева.

Тези такси и разноски, събрани по изпълнителното дело представляват вредни последици за ищеца в резултат именно на противоправното поведение на ответника, доколкото именно той е бил страна в исковото производство, както и той е бил вискател в

производството по събиране на присъдените му суми. В този смисъл, именно от негово име молба за издаване на изпълнителен лист и молба за образуване на изпълнително дело е подал неговия процесуален представител. Именно като негов законен представител молби, респективно изявления е правила и неговата майка.

Налице е причинно-следствена връзка между действията на лицето, в чиято полза са били присъдени сумите по исковото производство, и образуването на изпълнителното дело, по което са събрани суми за разноски и такси. Именно А. М. е бил и възискател по това изпълнително дело, поради което и същият, макар действайки чрез своя законен представител, респективно чрез процесуалния си представител, е станал причина за реализиране на описаните по-горе вреди на „Д., изразяващи се в недължимо платени такси и разноски от ищеца по изп. дело № 20198510401520 по описа на ЧСИ М..

Ето защо, събраните по този начин суми за разноски и такси по изпълнителното дело в размер на 1962,84 лева, следва да бъдат репатрирани на „Д. от ответника А. М.. Искът до този размер следва да бъде уважен и отхвърлен за горницата до пълния предявен размер от 2111,48 лева, или за сумата от 148,64 лева, като недоказан и неоснователен.

Доколкото тези вреди са резултат на деликтното поведение на ответника, законна лихва върху сумата от 1962,84 лева се дължи от датата на деликта, който е настъпил с окончателното събиране на вземането по изпълнителното дело от ЧСИ, което е станало на 20.12.2019г. до окончателното изплащане на вземането.

По евентуално съединените искове спрямо А. Н. М. /към настоящия момент пълнолетен/:

Доколкото съдът уважава основните искове по чл. 55, ал. 1, т. 1 ЗЗД, чл. 86, ал. 1 ЗЗД и чл. 45, ал. 1 ЗЗД, не дължи произнасяне по евентуално съединените искове, предявени срещу А. М. по чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за следните суми: сумата от 2111,48 лв. – главница, представляваща недължимо платени такси и разноски /без основание/ по изп. дело № 20198510401520 по описа на ЧСИ М., ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда – 29.04.2022г. до окончателното изплащане на вземането и сумата 326,13 лв. – мораторна лихва върху главницата за периода от 20.10.2020г. до датата на исковата молба.

По евентуално съединените искове, предявени срещу Н. Д. М.:

Доколкото съдът е уважил основните искове, предявени срещу А. Н. М. по чл. 55, ал. 1, т. 1 ЗЗД, чл. 86, ал. 1 ЗЗД и чл. 45, ал. 1 ЗЗД, не дължи произнасяне по евентуално съединените искове срещу Надежда Д. М., а именно: иск по чл. 45, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответницата да заплати сумата от 12686,23 лева, представляваща обезщетение за виновно причинени имуществени вреди, изразяващи се в недължимо платени суми от ищеца по изп. дело № 20198510401520 по описа на ЧСИ М., както следва: 10574,75 лева /присъдени главница и лихви по гр.д. № 2152/2014г. на СГС, I-5 състав, платена доброволно от ищеца/ и сумата от 2111,48 лева /платени такси и разноски по изпълнителното дело/, в резултат на противоправното поведение на ответницата Н. Д. М., изразяващо се в предприемането на

принудително изпълнение, като законен представител на А. Н. М. – към този момент непълнолетен, срещу ищеца за събиране на присъдените в полза на А. М. суми по гр.д. № 2152/2014г. на СГС, I-5 състав, след като вече същите са били доброволно изплатени от дружеството, за което ответницата е била уведомена, ведно с законната лихва върху сумата, считано от 20.12.2019г. до окончателното изплащане на вземането и евентуално съединен иск с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД и с правно основание чл. 86, ал.1 от ЗЗД за осъждане на ответницата да заплати на ищеца следните суми: 10574,75 лева – главница, представляваща недължимо платени суми /без основание/ по изп. дело № 20198510401520 по описа на ЧСИ М., ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба – 29.04.2022г. до окончателното изплащане на сумата и сумата 1633,34 лева – мораторна лихва върху главницата за периода от 20.10.2020г. до депозиране на исковата молба в съда.

По разноските:

С оглед изхода на спора право на разноски има ищецът с оглед уважената част на исковете и ответникът с оглед отхвърлената част на исковете.

Още на този етап съдът ще посочи, че ответникът не е сторил разноски.

Ищецът доказва следните разноски: 600 лева – държавна такса; 500 лева – депозит за ССЕ; 1571,66 лева – адвокатско възнаграждение. Общо направените от ищеца разноски в исковото производство, са в размер на 2671,66 лева.

В настоящото производство се претендират и се следват разноски, направени от ищеца в производството по обезпечаване на бъдещ иск, а именно: 40 лева – ДТ, 759,86 лева – адвокатско възнаграждение.

Претендира се и заплатена такса във връзка с образуване на изпълнителното дело по допуснатото обезпечение, които, обаче, следва да се търсят и съберат в самото изпълнително дело.

С оглед на това, на ищеца следва да бъдат присъдени разноски в размер на 799,86 лева, сторени в обезпечителното производство по ч.гр.д. № 17347/2022г. на СРС, 180 състав.

Така мотивиран съдът:

РЕШИ:

ОСЪЖДА А. Н. М. ЕГН *****, с адрес: гр. С., ул. „Д., да плати на „Д. с ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „В., **по предявените иски с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД и чл. 86, ал.1 от ЗЗД следните суми: сумата 10 574,75 лева** /десет хиляди петстотин седемдесет и четири лева и 75 стотинки/ – главница, представляваща недължимо платени суми /без основание/ по изп. дело № 20198510401520 по описа на ЧСИ М. /съставляващи присъдени в полза на А. Н. М. главница и лихви по гр.д. № 2152/2014г. на СГС, I-5 състав, платени доброволно от ищеца/ и сумата **1 633,34 лв.** /хиляда шестстотин тридесет и три лева и 34 стотинки/ – мораторна лихва върху главницата

за периода от 20.10.2020г. до 28.04.2022г.

ОСЪЖДА А. Н. М. ЕГН *****, с адрес: гр. С., ул. „Д., да плати на „Д. с ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „В., **по предявения иск с правно основание чл. 45, ал. 1 ЗЗД сумата 1 962,84 лева** /хиляда деветстотин шестдесет и два лева и 84 стотинки/, представляваща обезщетение за виновно причинени имуществени вреди, изразяващи се в недължимо платени такси и разноски от ищеца по изп. дело № 20198510401520 по описа на ЧСИ М., в резултат на противоправното поведение на ответника А. Н. М., изразяващо се в предприемането на принудително изпълнение срещу ищеца за събиране на присъдените в негова полза суми /главница и лихва/ по гр.д. № 2152/2014г. на СГС, I-5 състав, след като вече същите са му били доброволно изплатени от дружеството, за което е бил уведомен, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 20.12.2019г. до окончателното плащане на вземането, като ОТХВЪРЛЯ иска за горницата до пълния предявен размер от 2 111,48 лева, или за сумата от 148,64 лева, като неоснователен.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК А. Н. М. ЕГН *****, с адрес: гр. С., ул. „Д., да плати на „Д. с ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „В., сумата **2 671,66 лева** /две хиляди шестстотин седемдесет и един лева и 66 стотинки/ - разноски, сторени в исковото производство пред СРС, както и сумата от **799,86 лева** /седемстотин деветдесет и девет лева и 86 стотинки/ - разноски, сторени в обезпечителното производство по ч.гр.д. № 17347/2022г. на СРС, 180 състав.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____